

For øvrigt kan jeg slutte mig til de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Kerteminde. Jeg tror, det er meget rigtigt, at det bliver Landboforeningerne, der indstille de Mænd, som skulle være Voldgiftsmænd. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte, idet jeg endnu en Gang meget indtrængende anmoder Udvalget om at tage dette Spørgsmaal under fornyet Overvejelse.

N. Jensen: Jeg kan i det væsentlige henholde mig til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Kerteminde (Pinstrup). Jeg tror, han har Ret i dette, at det har ikke saa meget at sige nu, om det bliver Landboforeningerne eller Sogneraadene, der udmelde; der er jo saa mange at vælge imellem, at man sikkert vil kunne faa dertil egnede Voldgiftsdommere. Jeg vil derfor støtte Hensigten til Udvalget om at tage dette Spørgsmaal under fornyet Overvejelse inden 3die Behandling. Saa er der et andet Punkt, jeg vil nævne, nemlig det sidste Stykke af Ændringsforslaget til § 4, hvor der staar: „Paastaar den indklagede Part, at der foreligger gyldig Aftale om Afgørelse ad almindelig Retsvej, skulle Voldgiftsmændene skaffe sig Oplysning herom, i hvilket Øjemed de om fornødent kunne forlange, at Tingsvidner optages.“ Vilde der ikke være Grund for det ærede Udvalg til at tage under Overvejelse, at man i Stedet for denne Bestemmelse skulde have en Slutseddel, hvoraf det fremgaar, at man har valgt denne Fremgangsmaade. Naar man har saadan en skriftlig Udferdigelse, underskrevet af begge Parter, saavel Køber som Sælger, vil man jo ikke behøve at have noget Tingsvidne for at faa dette oplyst. Det er blot en Hensigt, som jeg vilde sætte overordentlig Pris paa, om det ærede Udvalg vilde tage under Overvejelse og eventuelt tage til Følge. Man kunde ogsaa tænke sig, at en saadan Slutseddel kunde foreligge i redigeret Form, saa at man let vilde kunne komme ud over mange Vanskeligheder, naar man har begge Parter Konstatering af, hvorledes Handelen er afsluttet.

Ordføreren (C. Sørensen): Det ærede Medlem for Kerteminde (Pinstrup) ønskede jo, at det var blevet Landboforeningerne, der kom til at udmelde Voldgiftsmændene. Det er ganske rigtigt, at der fra de samvirkende jyske Landboforeningers Forretningsudvalg er sket baade personlig og skriftlig Henvendelse til Udvalget om, at

det maatte blive Landboforeningerne, der kom til at udmelde Voldgiftsmændene. Men da den Henvendelse skete paa saa sent et Tidspunkt, at Udvalget tilnærmelsesvis var færdigt med sit Arbejde, mente Udvalget ikke at kunne tage Hensyn til den. I den personlige Henvendelse blev det gjort gældende, at det var Landboforeningerne, der oprindeligt havde udkastet Tanken om at faa Voldgift indført i Tvistigheder angaaende Kreaturhandel, og der nævnedes endogsaa, at de allerede saa langt tilbage i Tiden som 1896 havde taget den Tanke frem. Men det forekommer mig dog, at naar de allerede i 1896 have haft Tanken fremme, have de været noget længe om at give Tanken Udtryk, idet der, saa vidt mig bekendt, ikke foreligger nogen Anmodning til Lovgivningsfaktorerne om at tage det Spørgsmaal op. For øvrigt vil jeg ogsaa gøre opmærksom paa, at efter den Udvidelse, Udvalget her har givet Rammerne med Hensyn til Voldgiftsmændenes Udnævnelse, forekommer det mig, at den er given paa et saa bredt og demokratisk Grundlag, som der overhovedet kan være Tale om at grunde denne Institution paa.

Dernæst havde det ærede Medlem jo ogsaa Betæneligheder ved Bestemmelsen om, at Tvistigheder skulle afgøres paa den Plads, hvor Køberens har sin Bopæl, og den samme Betænelighed blev ogsaa nævnt af det ærede Medlem for Sønderving (Rasmus Hansen). Som jeg nævnedes første Gang, jeg havde Ordet, har der ogsaa i Udvalget været Betæneligheder og forskellige Meninger om det Spørgsmaal, idet en Del af Udvalgets Medlemmer have holdt paa, at vi helst burde holde os til Sælgerens Retskreds, medens derimod andre have ment, at det absolut vilde være rigtigt at holde sig til Køberens Retskreds, idet vi ikke kunne gaa ud fra anden Betragtning end den, at Voldgiftsmændene absolut maatte have Lejlighed til at tage det Dyr i Øjesyn, hvorom Tvistigheden var opstaaet, og det lod sig ikke gøre paa andre Pladser end paa Køberens Bopæl, altsaa Køberens Retskreds. Det er Grunden til, at vi gik til at indføre Bestemmelsen derom.

Det ærede Medlem for Sønderving var ogsaa betænkelig ved en anden Bestemmelse, vi have sat ind i Forslaget, nemlig, at enhver Handel skal ind under Voldgift, for saa vidt der ikke udtrykkelig ved dens Indgaaelse er taget Forbehold om, at den skal afgøres ad almindelig retslig Vej. Det kan maaske være nødvendigt her at gøre opmærksom paa